

Plenaire 24

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

25 januari 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
MOTIE VAN ORDE	1
Voorstel tot spoedbehandeling	1
ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Bert Anciaux, Vlaams Minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het openbaar maken van het vooruitgangsrappport betreffende de tweetaligheid in de Brusselse gewestelijke en plaatselijke besturen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de Nederlandstalige dienstverlening in Brussel	1
ACTUELE VRAAG van de heer de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verklaringen van de minister aangaande een Cultureel Pact tussen werkveld, overheid en samenleving, wat het aspect diversiteit betreft	4
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de eventuele heronderhandeling van het elektriciteitsleveringscontract voor steden en gemeenten en de budgettaire gevolgen ervan	7
ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het gebrek aan onderscheid tussen auto's en vrachtwagens in verkeersnavigatiesystemen	8
ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de resultaten van België en Vlaanderen op de Milieu Prestatie Index 2006	10
ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de problemen bij de Hoge Raad voor de Diamant	13
ACTUELE VRAAG van de heer Werner Marginet tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de eisen van de directies basisscholen inzake weddegelijkschakeling	14
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de jongerenbanenplannen en lokale begrotingen	15

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de resultaten van de nationale gezondheidsenquête, wat de kennis over HIV en aids bij jongeren betreft	17
ACTUELE VRAAG van mevrouw Sabine Poleyn tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de resultaten van de nationale gezondheidsenquête, wat de kennis over HIV en aids bij jongeren betreft	17
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2005 tot ontvankelijkheid en gelijkwaardigheid van een aanvraag tot afwijking op de decretale specifieke eindtermen voor het algemeen secundair onderwijs – 614 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	20
Artikelsgewijze bespreking	20
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het reglement van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie tot bepaling van de bestuursbeginselen die van toepassing zijn bij de besluitvorming inzake accreditatie en toets nieuwe opleiding ten aanzien van hogeronderwijsopleidingen in de Vlaamse Gemeenschap – 629 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	21
Artikelsgewijze bespreking	21
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen en de dames Greet Van Linter en An Michiels betreffende de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde in het kader van de federale parlementsverkiezingen van 2007 – 673 (2005-2006) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	21
VERZOEKSCRIFT over een verplicht onderzoek naar de kennis van het Nederlands bij vijfjarige kleuters. – 658 (2005-2006) – Nr. 1	
Verslag	22
VLAAMS INSTITUUT VOOR WETENSCHAPPELIJK EN TECHNOLOGISCH ASPECTENONDERZOEK Benoeming van de personaliteiten uit de Vlaamse wetenschappelijke en technologische wereld in de raad van bestuur	22
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2005 tot ontvankelijkheid en gelijkwaardigheid van een aanvraag tot afwijking op de decretale specifieke eindtermen voor het algemeen secundair onderwijs – 614 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	23
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het reglement van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie tot bepaling van de bestuursbeginselen die van toepassing zijn bij de besluitvorming inzake accreditatie en toets nieuwe opleiding ten aanzien van hogeronderwijsopleidingen in de Vlaamse Gemeenschap – 629 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	23

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Loones en Johan Verstreken, mevrouw Anne Marie Hoebeke en de heer Jan Roegiers tot besluit van de op 10 januari 2006 door de heer Jan Loones in commissie gehouden interpellatie tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de samenwerking tussen Vlaanderen en Suriname – 651 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	23
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	24
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	27
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	27

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

– *De vergadering wordt geopend om 14:45 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Cathy Berx, Linda Vissers: gezondheidsredenen;

Marc Cordeel, Carl Decaluwe, Paul Wille: buitenslands.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de CD&V-fractie is in de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie mevrouw Miet Smet als vast lid vervangen door de heer Eric Van Rompuy en de heer Eric Van Rompuy als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Miet Smet; in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie is de heer Etienne Schouppe als vast lid vervangen door de heer Carl Decaluwe en de heer Carl Decaluwe als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Etienne Schouppe.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (Zie *Parl. St. Vl. Parl. Decreetgeving – Ingekomen stukken en mededelingen 2005-2006, nr. 60/15*)

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Van Hauthem bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, we hebben net een voorstel van resolutie ingediend in verband met de splitsing of eventuele niet-splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde in het kader van de federale verkiezingen van 2007.

Mijnheer de voorzitter, we willen de spoedbehandeling vragen van dit voorstel van resolutie.

De voorzitter: Het voorstel van resolutie mag worden rondgedeeld. We zullen straks stemmen over het voorstel tot spoedbehandeling.

ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Bert Anciaux, Vlaams Minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het openbaar maken van het vooruitgangsrappport betreffende de tweetaligheid in de Brusselse gewestelijke en plaatselijke besturen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de Nederlandstalige dienstverlening in Brussel

De voorzitter: Met toepassing van artikel 82, punt 5, d, tweede lid, van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw Van Linter haar vraag om uitleg aan minister Anciaux omgezet in een actuele vraag.

De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in het Vlaamse regeerakkoord staat dat de Vlaamse Regering zal toekijken op de toepassing en naleving van de taalwetten, onder andere in Brussel. In de beleidsnota Brussel staat dat u onder geen beding wilt dat geraakt wordt aan de fundamente van de taalwetgeving die gericht zijn op de tweetaligheid van de ambtenaren. In de nota staat: 'Het afdwingen van

die tweetaligheid is en blijft de absolute prioriteit. We kiezen uitdrukkelijk voor het principe van tweetalige ambtenaren in plaats van tweetalige diensten.’

Ondertussen heeft de Raad van State dat politieke principe ook juridisch verankerd. Een van de instrumenten om te controleren of de taalwetgeving voor bestuurszaken door de Brusselse besturen wordt nageleefd, is het taalrapport – het vooruitgangsrapport – dat de vice-gouverneur van Brussel jaarlijks moet opmaken over de tweetaligheid van de gewestelijke en plaatselijke besturen en diensten.

De vice-gouverneur is een Vlaming en dus een beetje een Vlaamse waakhond in Brussel. Hij heeft een goed zicht op de aanwervingen en het schorsen en eventueel vernietigen van aanwervingen die in strijd zijn met de taalwetten. De man heeft zijn huiswerk goed gemaakt, want het taalrapport werd al een tijdje geleden opgesteld en geruime tijd geleden ook doorgestuurd naar de Brusselse minister-president Picqué. Hij weigert echter al geruime tijd het rapport openbaar te maken. Waarom? Omdat er gevoelige informatie in zou staan die men liever niet openbaar maakt? Dat is een vermoeden, niet alleen van mensen met een slecht karakter zoals ik, maar ook Brussels staatssecretaris Grouwels verklaarde in de pers: ‘We zijn al anderhalf jaar bezig met deze regering. Er had jaarlijks een rapport moeten komen. Het wordt hoog tijd dat het er komt. Men begint nu te vermoeden dat er van alles niet correct is.’

Mijnheer de minister, dat vermoeden wordt bevestigd door de dagelijkse ervaringen van heel veel Vlamingen die in Brussel bij de gemeentelijke diensten, de brandweer, de politie, de openbare ziekenhuizen en de dienst 100 niet altijd in hun eigen taal terecht kunnen. Zij krijgen steeds meer te horen: ‘Comprends pas monsieur, comprends pas madame, en français s’il vous plaît.’

Het achterhouden van dit taalrapport getuigt in de eerste plaats niet van transparantie van bestuur maar bovendien doet het de communautaire spanningen in Brussel nog maar eens toenemen, samen met een aantal andere incidenten. Ik denk hierbij aan het recente anti-Vlaamse discours van een aantal Brusselse toppolitici die de Vlamingen in Brussel openlijk beschouwen als een quantité négligeable, de aanstelling van een Nederlandsonkundige interim-burgemeester in Brussel-stad enzovoort. Dat baart ons zorgen. Er zijn in dit land zeer broze evenwichten tot stand gekomen. Wanneer men morrelt aan een evenwicht, dan brengt men alles in het gedrang.

Dat baart ook u zorgen want u en de Vlaams-Brusselse ministers hebben de koppen bij elkaar gestoken. Op Belga lees ik: ‘De Vlaams-Brusselse ministers roepen op tot loyauteit en sereniteit na de recente wrijvingen tussen Franstalige en Nederlandstalige politici in de hoofdstad. Die loyauteit, sereniteit en het wederzijdse respect zijn nodig om de verdere werking van de Brusselse instellingen niet in het gedrang te brengen.’ Dat is heel juist.

Een correcte behandeling van de Brusselse Vlamingen is een zaak van heel Vlaanderen, binnen Brussel, buiten Brussel, van ons allemaal. Ofwel is er niks aan de hand en is alles dik in orde, en dan is er geen enkele reden voor de Brusselse regering om dit taalrapport achter te houden. Ofwel is er stront aan de knikker en dan moet Vlaanderen zich beraden over verdere stappen, eventueel ook met betrekking tot aangekondigd overleg.

Mijnheer de minister, bent u bereid om de openbaarmaking van dit rapport politiek en formeel te eisen? Bent u bereid dit als voorwaarde te stellen voor overleg en verdere afspraken met de Brusselse regering?

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de voorzitter, ik dank u voor de minuut respijt die u me geeft. Mijn vraag om uitleg stond geagendeerd voor de commissievergadering van morgen, maar ik sluit me nu aan bij de heer Demesmaeker. Blijkbaar zit hij op hetzelfde spoor en beschikt hij over gaven van telepathie.

Mijnheer de minister, de Brusselse taaltoestanden liggen me zeer na aan het hart. Het is niet de eerste keer dat ik u hierover vragen stel. We weten allen dat de gezondheidszorg en de werking van de gewestelijke en gemeentelijke besturen en de tweetaligheid daarvan, niet altijd gerespecteerd wordt. Dat is het minste wat we kunnen zeggen.

Nochtans staat in de taalwetgeving dat de werknemers van gemeenten, OCMW's en plaatselijke besturen, behoudens het vakpersoneel, moeten beschikken over een brevet van tweetaligheid voor de aanwerving. Over het algemeen wordt dat in Brussel niet nageleefd. We weten allemaal dat tweetaligheid verzoek is. Die brevetten worden niet meer gevraagd of gecontroleerd. Er bestaat wel een oplistings van het personeel in de ziekenhuizen. Indien de vice-gouverneur ziet dat er eentaligen op staan, kan hij die benoemingen vernietigen.

Het rapport van de vice-gouverneur is op dit moment alleszins bekend bij minister-voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering Picqué, maar hij wil dat niet vrijgeven. We weten ook om welke redenen.

Brussels staatssecretaris Grouwels heeft daarover een hele heisa gemaakt in de pers, zeggende dat ze de rapporten zou opvragen. Sindsdien horen we daar niets meer van. Het spierballengerol is een beetje tot rust gekomen. Het enige resultaat dat we hebben gezien is een gezamenlijke nota van het VGC-college en van u, mijnheer de minister, waarin u oproept tot loyaliteit en sereniteit. Ik meen dat in dit dossier loyaliteit en sereniteit absoluut niet voldoende zijn. De taalwetten zijn er, ze moeten worden toegepast en de rapporten moeten worden vrijgegeven. Daarom spreek ik u aan als minister van Brussel. De toestand en de behandeling van de Brusselse Vlamingen liggen u toch na aan het hart. Als minister van Brussel hebt u een verantwoordelijkheid om die rapporten op te vragen.

Hebt u dat rapport reeds opgevraagd? Hebt u die resultaten gekregen? Kunt u die toelichten? Plant u verdere initiatieven op basis van dat rapport? Indien u het rapport niet hebt opgevraagd, wat waren uw beweegredenen om dat tot nu toe niet te doen? *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het naleven van de taalwetgeving in dit land is een van de meest essentiële zaken om het land aaneen te kunnen houden. Dat die taalwetgeving in Brussel helaas al decennia met voeten wordt getreden, vind ik een echte schande. Ik ben blij, en het verbaast me ook niet, dat een aantal leden in dit parlement dit ernstig nemen en terzake mee aan de kar willen duwen.

Dat de rapporten worden achtergehouden door de minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, moet vanzelfsprekend in eerste instantie worden aangeklaagd binnen dat gewest. Er zijn terzake interpellatieverzoeken ingediend. Binnenkort zal daar dus over worden geïnterpelleerd binnen de organen van het gewest. Ook is duidelijk afgesproken met de Nederlandstalige collega's in de Brusselse Hoofdstedelijke Regering dat dit spoedig moet worden aangekaart binnen de regering. Zij hebben vanzelfsprekend verklaard dit te zullen doen.

Zelf heb ik de rapporten rechtstreeks opgevraagd bij de vice-gouverneur. Ik vrees dat hij gaat antwoorden dat hij ertoe gehouden is ze maar vrij te geven wanneer daartoe toestemming is verleend. Ik vind het echter vreemd dat minister-president Picqué van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die beslissing kan nemen, terwijl hij zelfs niet eens rechtstreeks verantwoordelijk is voor het doen naleven van de taalwetgeving in de ziekenhuizen. Dat behoort immers tot de bevoegdheden van twee andere leden van die regering.

Kortom, ik doe alles wat ik kan om dit aan te klagen. We hebben de rapporten rechtstreeks opgevraagd. Het spreekt vanzelf dat we dit ook op de agenda hebben gezet van het overleg dat zal plaatsvinden tussen de Vlaamse Regering en de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Er werd geopperd dat overleg op te schorten. Mij lijkt een dergelijk overleg echter net nuttig om dergelijke toestanden aan te klagen.

Ik beschik momenteel niet over de bevoegdheid om rechtstreeks tussenbeide te komen. Wel reken ik het tot mijn opdracht de belangen van de Vlamingen in Brussel te blijven verdedigen en flagrante inbreuken op die taalwetgeving te blijven aanklagen. Ik zal al mijn mogelijkheden en middelen aanwenden om dat te verwezenlijken.

Mijnheer Demesmaeker, wat in de beleidsnota staat, is vanzelfsprekend een duidelijke politieke verklaring. Ik heb daar geen probleem mee. Wij hebben namelijk verklaard, als Vlaamse Regering, dat, als we worden betrokken in om het even welke discussie, ook in 2007, we niet zullen aanvaarden dat er wordt gemorreld aan de taalwetgeving in Brussel. Ik hoop dat dit voor iedereen geldt. Wel mag de wetgeving worden gewijzigd op één punt. Dat is het tweede element in de beleidsnota. Het is namelijk belangrijk dat die taalwetgeving kan worden afgedwongen. Om dat hard te maken, is de omkering van de voorgedij-regeling nodig. Wij willen dat een benoeming maar kan worden goedgekeurd indien er consensus is in de Brusselse regering. Nu kan een benoeming slechts worden vernietigd, na een schorsing door de vice-gouverneur, indien er consensus bestaat. De dubbele meerderheid speelt hier in ons nadeel. We willen die regeling dus omkeren. Ik garandeer u dat de Vlaamse Regering collectief, ook met het oog op 2007, deze standpunten moet blijven verdedigen, anders is er een probleem. Ik ben er immers van overtuigd dat sommige Franstaligen in Brussel dit opnieuw op de agenda zullen zetten.

Dit is een van de meest wezenlijke zaken die het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering hard moeten maken in 2007, namelijk dat er niet kan worden geraakt aan de tweetaligheid van de ambtenaren en dat die voogdijregeling moet worden omgekeerd, zodat de taalwetgeving voor eens en voor altijd kan worden afgedwongen.

De Franstaligen in dit land zullen in 2007 heel wat andere vragen hebben. Laat ons dus ook maar ons vragenlijstje klaarmaken.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, ik dank u voor dit belangrijke politieke statement over de toekomst. We steunen u hierin volkomen. Intussen blijft dit taalrapport van de vice-gouverneur nog steeds ergens in een gesloten lade liggen.

Ook wij hebben het rapport opgevraagd, en hebben wel al een antwoord gekregen. De vice-gouverneur verwijst inderdaad naar de minister-president van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Ik vermoed dat u geen ander antwoord zult krijgen, al hoop ik van wel. Het rapport is een belangrijk instrument om uw doelstellingen uit het regeerakkoord en de beleidsnota te verwezenlijken. Ik stel dan ook voor dat u als minister klacht indient bij de Commissie Openbaarheid van Bestuur om inzage in het rapport te eisen.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U hoeft echter niet altijd te schermen met het jaartal 2007. Waarom niet nu en onverwijld? De verklaring die u samen met het VGC-college hebt afgelegd, was al een gemiste kans. U roept op tot loyaliteit en sereniteit, maar daar gaat het niet om. Mevrouw Grouwels rolt met de spierballen, maar u zou nu eens tot actie moeten overgaan en niet wachten tot de volgende federale onderhandelingen. Hierover zijn geen onderhandelingen nodig, het moet nu bedongen worden. De taalwet moet worden nageleefd, punt uit.

Minister Bert Anciaux: U hebt gelijk, maar dat is ook 'stoerdoenerij'. De wet is de wet, maar wordt niet nageleefd. Het probleem is dat we op dit ogenblik niet voldoende wettelijke middelen hebben om hem wel te doen naleven. We zullen er echter blijven voor vechten. Ik schuif het ook helemaal niet voor me uit.

U hebt het nu tweemaal over loyaliteit gehad. We vragen dat de Franstaligen zich houden aan de regels in Brussel. In die zin was die verklaring pertinent.

Als vier Vlaamse ministers in Brussel collegiaal vertellen dat anders het Brusselse systeem voor hen niet meer verder kan werken, dan is dat niet zomaar vrijblijvend.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verklaringen van de minister aangaande een Cultureel Pact tussen werkveld, overheid en samenleving, wat het aspect diversiteit betreft

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de voorzitter, collega's, het minste dat we van de minister kunnen zeggen, is dat hij geregeld voor ophef zorgt. Dat is de aard van het beestje. Mijnheer de minister, u hebt gisteren in het Flageygebouw in Brussel uw nieuwjaarstoespraak gehouden voor de culturele wereld. Een aantal zaken is me daarin opgevallen.

U hebt een lijst gemaakt van wat er de voorbije maanden en jaren verwezenlijkt is in de culturele wereld in Vlaanderen, de budgettaire inhaaloperaties, enzovoort. Dat is niet min. Op bepaalde punten verschillen we van mening, en dat zal altijd wel zo blijven, maar het geheel mag er gerust zijn. Bij het lezen van deze tekst – elf bladzijden in een klein lettertype – kreeg ik de indruk dat u graag nog een tijdje cultuurminister zou blijven en de geschiedenis zou ingaan als de Vlaamse Jack Lang of André Malraux.

Twee dingen vielen me in het bijzonder op. U wilt cultuurverbreding door het verhogen van de cultuurparticipatie. Dat is een heikel punt. Niet alleen in de culturele wereld, maar ook door politici wordt nog steeds te veel gepreekt voor eigen kerk. We houden onvoldoende rekening met het Mattheuseffect. Met het culturele aanbod bereiken we niet altijd de groepen die we zouden moeten bereiken aan de onderkant van de samenleving, in de volksklassen.

U zou de volgende maanden aan dat punt moeten werken. Als ik het goed heb begrepen, zult u dat ook effectief doen en zult u er eventueel een nota over maken.

Wat me opviel, is dat u met een steen gooit naar de culturele wereld zelf en meer bepaald naar de beoordelingscommissies. Ik vind het bijzonder vreemd dat u daarbij de artistieke vrijheid een klein beetje in vraag stelt.

Mijnheer de minister, ik heb voor het gemak een papiertje meegebracht. Het is een stukje uit uw tekst. Enerzijds stelt u natuurlijk dat de artistieke vrijheid heilig is, maar anderzijds staat er op pagina 8: 'Te lang hebben kunstinstellingen zich verscholen achter de artistieke vrijheid van kunstenaars. Deze artistieke vrijheid, en daarom kunstenaars zelf, worden te pas en te onpas gebruikt om vooral geen maatschappelijke verantwoordelijkheid te pikken'. Dat is iets helemaal anders. Weet u nog dat ik een aantal maanden geleden in de commissie over de KVS vertelde dat er wel eens een Vlaamse Leeuw verbrand zou kunnen worden? Wat heb ik toen niet allemaal over me heen gekregen! 'De artistieke vrijheid komt in gevaar' en dergelijke uitspraken, kreeg ik te horen. Weken heeft de hetze geduurd. Nu durft u uw uitspraak rustig te doen. Dat is prachtig.

Mijn tweede punt gaat over de diversiteit. Diversiteit is de jongste tijd een containerwoord geworden. Zo zijn er nog. Ik noem er nog één die ik heel grappig vind: 'Ik neem iets mee'. Al weet ik niet waarom, waarheen of waartoe men iets meeneemt.

Diversiteit kan slaan op het aanbod in de kunst, maar ook op multiculturaliteit of interculturaliteit. U gebruikt het woord in de twee betekenissen. U wilt een inhaalbeweging, maar eigenlijk wilt u meer dan dat, want u wilt heel de kunstensector wijzen op een maatschappelijke verantwoordelijkheid en desnoods wilt u de sector dwingen. Ik citeer uw tekst op pagina 9: 'Interculturaliteit is een gewenste maatschappelijke realiteit. Die ontstaat zelden uit het niets. Daarom zal ik van de structureel erkende en gesubsidieerde kunstinstellingen, vormings- en erfgoedinstellingen inderdaad vragen en verwachten dat ze mee inspanningen leveren om een cultureel meer divers middenveld te realiseren. Via een realistische, maar ook voluntaristische mix van inspanningen, verbintenissen en resultaatverbintenissen kunnen onze culturele instellingen en organisaties uitgroeien tot ware trendsetters die als geen andere die culturele diversiteit weerspiegelen'. Het gaat hier om diversiteit in de tweede betekenis. 'Dat is de uitdaging waar we voor staan. Ik reken op u om samen met u, stevig de schouders te kunnen zetten onder dit zo noodzakelijke intercultureel project.'

Mijnheer de minister, om begripsverwarring te voorkomen, stel ik voor dat mijn fractie in het vervolg het woord 'diversiteit' niet meer gebruikt in de eerste betekenis, maar dat we het gewoon zullen hebben over 'het recht op differentie' of 'een different cultuuraanbod'. Dat wil zeggen dat er naast experimenteel theater ook klassiek of volks repertoiretheater en dergelijke moeten zijn.

Wat bedoelt u met de laatste passage die ik heb geciteerd? Het is trouwens het enige wat erover in uw tekst staat. U wilt een multicultureel pact sluiten met de kunstenaars, met de maatschappij en met de bevolking in verband met de allochtonen, de culturele diversiteit en dergelijke meer, maar slaat dit op de programmatie? Wilt u quota invoeren? Als er niet wordt voldaan aan de zaken die u wenst op te leggen, voorziet u dan in sancties?

Ik zou ook graag het volgende willen weten van u. Het is heel bevreemdend, want u hebt me er immers op aangevallen: wat met de artistieke vrijheid? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik heb inderdaad een terugblik gemaakt, maar ook een vooruitblik op wat in de volgende jaren, tot het einde van de legislatuur, nog allemaal op stapel staat inzake cultuur en cultuurbeleid. Sinds 1999 is het budget voor cultuur gestegen van 225 miljoen euro tot 400 miljoen euro.

Deze stevige inhaaloperatie was nuttig én nodig. Voor kunsten hebben we een verdubbeling van de budgetten gerealiseerd. We zijn van 75 miljoen euro in 1999 naar 150 miljoen euro gegaan. We hebben een forse investering in kunsten en cultuur gedaan. Ik heb duidelijk gemaakt dat het kunstenbeleid nog nooit zo divers is geweest als vandaag. Nog nooit zijn er zoveel mogelijkheden en middelen geweest voor kunstenaars om zich te ontplooiën als vandaag. Dat is goed.

Mijn twee prioriteiten zijn: het ondersteunen van de kunstenaar en de artistieke creatie enerzijds, maar anderzijds ervoor zorgen dat een zo ruim mogelijk publiek kan genieten van kunst en cultuur. Tegen het einde van deze legislatuur wil ik een verdubbeling gerealiseerd hebben van de middelen van 1999. De forse inhaaloperatie was nodig omdat de achterstand groot was.

Ik vind dat de waarde van een democratie ook gemeen wordt aan de zorg voor kwetsbare groepen. Een

van die kwetsbare groepen, dat blijkt op internationaal vlak en uit de geschiedenis, zijn kunstenaars. De overheid heeft haar deel van het contract nageleefd, met name forse investeringen. Ik vraag aan de culturele sector in zijn geheel, en aan de kunstensector specifiek, een tegenprestatie. Als we het draagvlak willen behouden, moet er iets terugkeren van de sector naar de samenleving. Het is daarbij voor mij vanzelfsprekend dat artistieke vrijheid en de vrijheid van de kunstenaar op geen enkele wijze in het gedrang mogen komen. Al degenen die rond de kunstenaars zweven, al de instellingen die bij de gratie van de kunstenaar bestaan, alle organisaties die dankzij de kunstenaar actief zijn, hebben een verantwoordelijkheid tegenover de samenleving.

Dat is mijn tweede prioriteit: zo veel mogelijk maatschappelijk engagement opnemen. De reden daartoe is eenvoudig. Kunst en cultuur zorgen ervoor dat er minder uitsluiting is in de samenleving. Kunst en cultuur kunnen ervoor zorgen dat de mensen sterker zijn en zich weerbaarder opstellen. Kunst en cultuur kunnen vooral openheid creëren en verbondenheid. Als de kunstenaar maatschappelijk engagement vertoont, juich ik dat toe. Maar ik kan dat niet eisen. Hij kan zich terecht verstoppen achter de artistieke vrijheid. Hij heeft het recht om zijn creatie te maken zoals hij dat wil. De instellingen errond echter hebben een verantwoordelijkheid tegenover de doelgroepen. Als de samenleving veel inspanningen levert voor de kunst- en cultuurwereld, volgens mij terecht en minimaal, moet er ook andersom worden geïnvesteerd. De sector moet de doelgroepen meer aanspreken. Dat zijn onder meer ouders met kinderen, zij zijn veel te weinig aanwezig in het culturele publiek. Hetzelfde geldt voor mensen in armoede en mensen met een dubbele cultuur. De culturele wereld buiten de kunstwereld neemt zijn verantwoordelijkheid grotendeels op. Denk maar aan het verenigingsleven, vormingsinstellingen, bibliotheken enzovoort. Binnen de kunstwereld zien we ook schitterende voorbeelden van verantwoordelijkheidszin en engagement. Er kan echter nog een tandje worden bijgestoken. Dat is de beste waarborg om in de toekomst dat draagvlak bij de bevolking en de overheid te behouden.

Daarbij moet je ook een weerspiegeling krijgen. Mensen moeten zich herkennen in het aanbod, de instelling en de werking van de instelling. Samen met de culturele sector werken we daar al 11 maanden aan. De bedoeling is dat over een maand een actieplan culturele diversiteit voorligt. Dat actieplan moet zorgen voor een cultureel divers publiek in raden van bestuur, beheersraden, beoordelingscommissies

en jury's. Dat betekent dat er ook mensen met een dubbele cultuur aanwezig moeten zijn. Het gaat dan over instellingen die vandaag onder het Cultuurpact vallen, niet over verenigingen die één filosofie of geloofsovertuiging hanteren. Om de karikatuur duidelijk te stellen: ik zal aan de KAV niet vragen om een resem joodse mannen op te nemen in de raad van bestuur.

Samen met de culturele sector gaan we na hoe meer aandacht kan worden besteed aan mensen die vandaag niet efficiënt worden bereikt. Dat is helemaal niet in tegenstelling met de artistieke vrijheid of de programmatie. Het publiek en de kunstenaar hoeven geen tegenpolen te zijn. Er is vandaag een zeer ruim aanbod. Nu komt het er echter op aan om die groepen in de samenleving die nog niet genoeg kansen hebben gekregen om deel te nemen aan het culturele gebeuren, daar meer bij te betrekken. Ik heb het gevoel dat de sector daar met plezier op ingaat. (*Applaus bij sp.a-spirit*)

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, u hebt niet geantwoord op mijn vraag of uw kritiek ook slaat op de programmatie van een aantal instellingen.

Minister Bert Ancliaux: Neen.

De heer Erik Arckens: In dat geval moet u meer aandacht besteden aan wat u zegt en schrijft.

Mijnheer de minister, u roept op tot verantwoordelijkheidszin in de beoordelingscommissies en dergelijke. Hebt u misschien het gevoel gehad dat de beoordelingscommissies te weinig verantwoordelijkheid hebben genomen bij de beoordelingsrondes van het Kunstendecreet? U hebt deze beoordelingscommissies overigens zelf samengesteld. Ik betwist uw recht als minister van Cultuur absoluut niet. U bent een minister van Cultuur en niet van culturele subsidies. Zelfs bij de commissies die u zelf samenstelt, kunt u de beslissingen achteraf altijd nog in twijfel trekken, soms met faliekante gevolgen zoals nu met Music Hall.

Waarom bent u nu zo scherp voor de beoordelingscommissies? Is er misschien iets fout gelopen in het voorjaar? Of heb ik u opnieuw verkeerd begrepen?

Minister Bert Ancliaux: Ik zou niet durven veronderstellen dat u me verkeerd hebt begrepen. Ik heb de beoordelingscommissies al dusdanig niet aangevalen, maar er zijn wel een aantal kritische opmerkingen gemaakt.

Een van de zaken die ik over de beoordelingscommissies heb gezegd, is dat als alleen hun advies in rekening wordt gebracht, het geheel onbetaalbaar wordt. Al die beoordelingscommissies werken immers rond één deelaspect van de hele culturele sector, of zelfs van de totale kunstensector. Ze houden zich bezig met een deelaspect, met een subsector. Ze willen voor die subsector uiteraard zoveel mogelijk middelen uit de brand slepen.

Ik moet echter het geheel overzien. Als er bijvoorbeeld een projectenpot is van 4,5 miljoen euro, en er via de afzonderlijke adviezen van de verschillende beoordelingscommissies een bedrag wordt gevraagd dat daar ruim boven ligt, dan kan ik daar niet zomaar op ingaan. Ik kan toch niet minister Van Mechelen aan de mouw gaan trekken om een bijkomend bedrag van 2 miljoen euro te vragen.

Ik trek hem regelmatig aan de mouw. Ik kan dat echter niet elke week of elke maand doen. Ik moet werken binnen mijn budget. Ik heb gezegd dat ik de volgende weken een ernstig gesprek wil voeren met die beoordelingscommissies. Het is immers geen eenvoudige zaak. Ze werken voor een deel in een vacuum.

Het Kunstendecreet heeft juist voor een deel de tussenschotten opgeheven. Indien ik vooraf zou zeggen wat een deelsector krijgt, dan ga ik in tegen de ziel en de geest van dat decreet. De beoordelingscommissies geven echter wel advies over een subsector. Tijdens het gesprek zullen we het moeten hebben hoe we een en ander op elkaar kunnen afstemmen. Misschien moeten we een systeem vinden, waarbij op een bepaald moment één grote beoordelingscommissie een voorstel aan mij voorlegt.

Ik wil geen conflict met die commissies, wel integendeel.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de eventuele heronderhandeling van het elektriciteitsleveringscontract voor steden en gemeenten en de budgettaire gevolgen ervan

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, 175 Vlaamse gemeenten hebben in 2004 onderhandelingen gevoerd met SPE in verband met energieleveranties van, meer bepaald, elektriciteit. Ze hadden goede voorwaarden verkregen. Nu blijkt echter dat SPE eenzijdig het contract opzegt. Zoals iedereen wel weet, is SPE ondertussen versmolten met Luminus. Er zou sprake zijn van een prijsverhoging van 20 tot 40 percent.

De gemeenten en steden vragen zich af of dit wel eenzijdig kan worden opgelegd. Ergens in het contract staat wel dat het mogelijk is om opnieuw te onderhandelen over de overeenkomst als de marktvoorwaarden veranderen. Er zijn echter nog geen 3 jaar verlopen.

SPE kondigt ook aan de opzeggingstermijn, die is vastgelegd op 6 maanden, eenzijdig terug te brengen naar 4 maanden.

Kan het dat op een heel korte termijn – voor 25 januari, vandaag dus – de gemeenten moeten beslissen of ze al dan niet verder gaan met dat contract en dat SPE zomaar laat uitschemeren dat de prijsstijging zal afhangen van het aantal gemeenten dat het contract bestendigen? Hoe meer gemeenten dat doen, des te gunstiger de prijsverhoging zou zijn.

Mijnheer de minister, de gemeenten hebben allemaal in december hun begroting goedgekeurd. Daarin wordt natuurlijk rekening gehouden met de prijs zoals die in het jaarlijks contract was vastgelegd. Het gaat niet om een peulschil. Het betekent 0,5 percent van het totale energieverbruik via elektriciteit in België.

Mijnheer de minister, de VVSG en ook GeDIS, die heel verbouwereerd waren dat dit gebeurde zonder dat ze op de hoogte waren gebracht, vragen of het zomaar kan dat gemeenten het mes op de keel wordt gezet om op heel korte termijn te beslissen wat ze al dan niet zullen doen.

Kan eenzijdig worden bepaald dat de opzeggingstermijn van 6 naar 4 maanden wordt gebracht?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, collega's, het gaat over het contract tussen SPE en 175 steden en gemeenten voor de levering van elektriciteit voor de gemeentelijke gebouwen, waaronder gemeentehuizen, OCMW-gebouwen, technische diensten maar ook gebouwen van de kerkfabrieken.

Kan dat zomaar allemaal? Neen, het zal niet zo'n vaart lopen? Hier geldt het algemene raamwerk van de wetgeving op de overheidsopdrachten voor de levering van diensten. In dit specifieke geval gelden nog een aantal contractuele bepalingen. Als het gaat om prijsverhogingen, moet SPE bewijzen dat het verkoopt met verlies en dat dat te wijten is aan onvoorziene omstandigheden, bijvoorbeeld een buitenlands conflict dat meteen doorwerkt op de prijs van gas en olie. Dat moet dan worden geattesteerd door een neutrale deskundige partij, die mee is aangesteld door de gemeentebesturen. Dat moet nog gebeuren.

Als SPE het contract zou willen opzeggen, dan geldt een opzegtermijn van 6 maanden, die begint te lopen vanaf 1 januari volgend op het jaar waarin de opzeg is gebeurd. In het theoretische geval dat SPE het elektriciteitscontract met de 175 gemeenten opzegt, zou dat lopen vanaf 1 januari 2007 tot 30 juni 2007.

Dat is het algemene raamwerk. Dit zijn geen Far-Westtoestanden. Elke partij moet zich aan die bepalingen houden, zowel de leverancier, SPE, als de vennoten, de 175 participerende gemeenten.

Wat is er ondertussen gebeurd? Elektriciteitsleverancier SPE heeft een voorgedrukt formulier gestuurd naar de 175 gemeenten, waarin het vraagt om een positief antwoord te geven op twee vragen, wat zou neerkomen op een versoepeling van de voorwaarden. De eerste vraag gaat over het verkorten van de opzegtermijn van 6 naar 2 maanden. De tweede vraag betreft een erkenning van het feit dat SPE elektriciteit verkoopt met verlies, dat wordt veroorzaakt door een onvoorziene omstandigheid. Waarvoor er een prijsaanpassing zou moeten gebeuren, in casu een prijsverhoging.

GeDIS, de koepel van die gemeenten, die een grote reputatie en expertise heeft opgebouwd inzake

energiecontracten, heeft ondertussen aan die 175 gemeenten gevraagd om die vragen negatief te beantwoorden. Mijnheer De Cock, ik sta volledig achter het advies van GeDIS. Nu ligt de bal opnieuw in het kamp van SPE.

Ik heb het al gezegd: dit is niet een verhaal waarbij één partij het onderwerp is, en de andere het lijdend voorwerp. Elke partij heeft rechten en plichten. Ook SPE heeft plichten tegenover de betrokken 175 gemeenten.

De heer Dirk De Cock: Ik dank de minister voor zijn geruststellend antwoord over de levering van energie aan steden en gemeenten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het gebrek aan onderscheid tussen auto's en vrachtwagens in verkeersnavigatiesystemen

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, mevrouw en heren ministers, ik heb vandaag twee keer goed nieuws. Het eerste is dat de afgelopen decennia en vooral de afgelopen jaren de lokale besturen in Vlaanderen enorm veel hebben geïnvesteerd in leefbare dorpskernen. Wie in Vlaanderen rondrijdt, merkt dat. De straten moeten terug in handen van de bewoners komen en de gezelligheid moet toenemen. Daar wordt aan gewerkt. Het tweede is de opgang van navigatiesystemen die, op een efficiëntere manier dan ooit met landkaarten kon, ons van de ene plaats naar de andere plaats helpen bewegen. Twee keer goed nieuws dus, maar het kan beter.

Minder performante navigatiesystemen zorgen er immers steeds meer voor dat de gunstige gevolgen van de investeringen van lokale besturen in gezellige dorpskernen worden tenietgedaan. Dit kan worden verholpen. Veel chauffeurs volgen bijna blindelings de voorstellen van hun navigatiesysteem – zelfs al brengt hen dat naar smalle wegen in bewoonde gebieden of door straten met lage bruggen, langs

scholen of in dorpskernen. Dat leidt soms tot problemen voor de vrachtwagenchauffeurs die met hun grote vrachtwagen niet onder een brug of door een smalle straat geraken, en dat leidt tot een vermindering van de veiligheid op onze wegen. Allerlei lokale besturen en actiecomités trekken aan de alarmbel.

Er moeten maatregelen worden genomen. Op technisch vlak zijn er geen hinderpalen om in te grijpen. De bedrijven die de digitale kaarten maken, zeggen dat er geen enkel probleem is om bij de aanmaak rekening te houden met goede informatie die lokale besturen zouden overmaken. Het moet dan wel om goede informatie gaan, en het moet commercieel haalbaar zijn.

Mijn eerste vraag gaat over het onderscheid tussen navigatiesystemen voor vrachtwagens en personenwagens. Zo'n onderscheid zou al veel problemen kunnen wegwerken. Vandaag immers worden vrachtwagens naar straten geleid die er eigenlijk niet voor geschikt zijn en waar soms zelfs een vrachtwagenverbod geldt. Kan dat? Verder wil ik weten of men een kwaliteitslabel kan invoeren zodat in de commerciële navigatiesystemen het kaf van het koren wordt gescheiden. Dikwijls leidt de tendens om goedkopere systemen aan te bieden immers tot minder performante systemen die minder gedetailleerde informatie ter beschikking stellen.

Vandaar mijn algemene vraag, mevrouw de minister. Hoe staat u tegenover deze problematiek? Een tiental maanden geleden hebben we dezelfde vraag in de commissie gesteld en toen hebt u geantwoord dat u een studie zou bestellen en met de sector rond de tafel zou gaan zitten. Intussen is over de problematiek in het Vlaams Parlement een resolutie goedgekeurd. De voorbije dagen lasen we in de krant dat u de bezorgdheid deelt, maar ik heb de indruk dat er niet veel is gebeurd. Hoe staat u tegenover het dossier, welke concrete stappen hebt u de voorbije maanden ondernomen en wat plant u voor de nabije toekomst?

Minister Kathleen Van Brempt: Uw bezorgdheid is ook de mijne en het is niet de eerste maal dat we erover spreken. In augustus vorig jaar is de studie van start gegaan om in een eerste fase het probleem grondig te onderzoeken. Ik wil eerst duidelijk stellen dat het niet om de betrouwbaarheid van de GPS-systemen gaat of de software ervan, maar wel over het feit dat we vandaag niet beschikken over een digitaal databestand van de snelheidsregimes

op onze Vlaamse wegen. Dat is de essentie van het probleem. Het is een complexe materie ook omdat er heel veel verschillende snelheidsregimes bestaan. Er zijn grosso modo twee soorten snelheidsregimes. Ten eerste, de algemene impliciete snelheidsregimes gekoppeld aan de soort weg en de doelgroep. Ik denk bijvoorbeeld aan de snelheid waaraan een vrachtwagen op de snelweg mag rijden of aan de toegestane snelheid in de bebouwde kom. Vervolgens zijn er de expliciete snelheidsregimes die refereren aan een brug, een tunnel of aan een bepaalde situatie. Dat maakt het geheel vrij complex. De studie is gestart en heeft tot doel na te gaan hoe haalbaar het is om voor Vlaanderen een dergelijke databank uit te bouwen, welke variabelen daarvoor nodig zijn en welke beslissingen er genomen moeten worden. Er moet een beslissingsboomprocedure worden ontwikkeld. De studie zal een twaalf maanden in beslag nemen en tegen juli 2006 worden afgerond. Ze verloopt in verschillende fasen. De eerste fase betreft een literatuurstudie, de tweede fase een beschrijving van de benodigde data. De twee eerste fasen zijn praktisch afgerond. De derde fase, of het inventariseren van de beslissingen, is al opgestart. De vierde en vijfde fasen zijn vooral gefocust op aanbevelingen voor het Vlaamse beleid. Bij de laatste fasen wordt de sector betrokken. Het gaat niet alleen om de transportsector, maar ook om de bedrijven die de nodige kennis en technologie in huis hebben. Ik denk ook aan buitenlandse voorbeelden, zoals het Finse model. Het dossier ligt zeker niet stil. We willen eerst weten wat nodig is om er vervolgens het juiste beleid aan vast te koppelen. Het is een belangrijk probleem. Ik ben er mij van bewust dat er steeds meer sluipverkeer optreedt om files of wegenwerken te vermijden. Dat vormt een reële bedreiging voor de leefbaarheid van onze steden en gemeenten.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik dank de minister voor haar antwoord en ben erg tevreden dat er met een concrete timing hard aan het dossier wordt gewerkt. Ik kijk uit naar het resultaat op het einde van dit werkjaar.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de resultaten van België en Vlaanderen op de Milieu Prestatie Index 2006

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ministers, collega's, de laatste week was niet precies het weekje van de Vlaamse Regering als het om milieubeleid gaat. Vorige week pakte de Bond Beter Leefmilieu uit met een vernietigend verslag na 500 dagen Vlaams milieubeleid van minister Peeters. Vorige week kwam er een stevig rapport van professor Staessen van de KUL. Hij stelde dat bij mensen die in regio's als De Kempen en Limburg wonen, waar heel wat cadmium aanwezig is, het risico op longkanker is verhoogd.

Morgen, mijnheer de minister-president, wordt dus de Milieu Prestatie Index van het Wereldeconomisch Forum officieel bekendgemaakt in het Zwitserse Davos. Ik denk dat dit een nachtmerrie is voor menig milieuminister. De conclusie is al bekend, die is te lezen in de samenvattende persmededeling: in Europa bengelt België helemaal onderaan als het om milieukwaliteit en milieubeleid gaat. België heeft te maken met de klassieke problemen: er is te veel nitraatverontreiniging door overbemesting en de waterkwaliteit is bar slecht, ondanks de ongelooflijk zware financiële inspanningen. Wat me vooral verontrust, mijnheer de minister-president, is het feit dat onze ecologische schuld eigenlijk niet afbetaald geraakt, integendeel: deze ecologische schuld wordt nog verder opgebouwd. Vooral wat de biodiversiteit betreft zijn de uitspraken in het Davos-rapport zeer negatief te noemen.

U zult wellicht in uw repliek zeggen – of de minister van Leefmilieu zou dat alleszins doen – dat België in de prestatie-index stijgt van de 112de naar de 39ste plaats. Ik denk echter dat dat appels met citroenen vergelijken is, zoals minister van Leefmilieu Tobback vanmorgen ook al zei. De indicatoren die destijds gebruikt waren om België plaats 112 toe te kennen, waren immers duurzaamheidsindicatoren, terwijl de indicatoren die vandaag meetellen eigenlijk indicatoren van milieuperformantie zijn. Dat zijn dus totaal verschillende uitgangspunten. Ik herinner me trouwens ook nog het woelige debat dat in 2002 in dit parlement gevoerd werd naar aanleiding van deze kwestie. De conclusie was dat een Vlaamse delegatie

naar de universiteit van Yale en van Colombia zou trekken om er de methodiek van het Davos-rapport eens grondig te bespreken. Ik denk niet dat die delegatie er uiteindelijk toe heeft geleid dat België zo fors is opgeschoven, maar ik denk wel dat het de moeite was om die methodiek op zich eens door te lichten.

Het is en blijft een feit, mijnheer de minister-president, dat België qua milieubeleid de slechtste leerling is van Europa, op Cyprus na. We hebben het voorbije jaar al stevige debatten gevoerd met minister van Leefmilieu Peeters, naar aanleiding van zijn beleidsnota. Daarin pleit de minister er categoriek voor dat we een ander soort referentie- en normenkader moeten hanteren dan in onze buurlanden. Argumenten die hij hiervoor aanhaalt, zijn de vrij moeilijke ruimtelijke context waarin we leven – bevolkingsdichtheid en dergelijke – en de moeilijke economische context waarin we leven – daarbij denkt hij dan aan de chemische industrie en aan België als draaischijf voor distributie voor Europa, en dergelijke. Minister Peeters wil dus een ander referentie- en normenkader gebruiken dan in onze buurlanden. Welnu, mijnheer de minister-president, ik bestrijd dat, mijn fractie bestrijdt dat ten gronde en we zullen dat blijven bestrijden. De hardwerkende Vlaming heeft evenveel recht op een goede gezondheid als de eerste in de Davos-lijst op wereldniveau, de hardwerkende Nieuw-Zeelander of als de eerste van de Davos-lijst op Europees niveau, de hardwerkende Zweed. Voor ons mag het ook een beetje meer kosten, om diezelfde kwaliteit van gezondheid te bereiken. Ik heb zelf trouwens België eens vergeleken met vergelijkbare landen qua inkomen en qua bevolkingsdichtheid. Ook met deze twee criteria als uitgangspunt doet België het een heel stuk slechter dan zijn Europese collega's.

Mijnheer de minister-president, ik heb aan onze fractieleider vanmorgen gevraagd om de actuele vraag aan u te mogen stellen en niet aan de Vlaamse minister van Leefmilieu. De aanleiding hiervoor was het radionieuws van vannacht, waarin het vernietigende rapport van Davos werd bekendgemaakt. Dit nieuws werd onmiddellijk gevolgd door een interview met uzelf naar aanleiding van de nieuwjaarsreceptie van Voka, waarin u zei dat die hardwerkende Vlaming in feite nog harder moest werken, dat we economisch nog sneller moeten groeien dan de rest van de wereld. Welnu, het contrast tussen die twee opeenvolgende radioberichten was voor mij zeer groot. Ik denk ook dat het niet onlogisch is dat u ten aanzien van een publiek van Vlaamse bedrijfsleiders een dergelijke boodschap brengt.

Mij lijkt het nuttig om over het milieubeleid ten aanzien van een andere doelgroep in de samenleving, die onder meer door de Bond Beter Leefmilieu en de Vlaamse Milieu- en Natuurraad wordt vertegenwoordigd, bijvoorbeeld op hun nieuwjaarsreceptie, even krachtige taal te spreken.

Mijnheer de minister-president, ik heb twee concrete vragen. Mijn eerste vraag betreft het budget voor het milieubeleid. Wat zal de Vlaamse Regering doen om van de laatste plaats weg te geraken? Zullen de minister van Leefmilieu en uzelf meer financiële inspanningen voor het leefmilieu leveren? Mijn tweede vraag betreft de biodiversiteit in onze natuur- en boslandschappen. Op dit vlak behoren we niet enkel tot de slechtst gerangschikte landen van Europa, maar bengelen we ook op wereldvlak helemaal onder aan het staartje. Mijn vraag ligt natuurlijk voor de hand. Zult u verhoogde inspanningen leveren om het beleid ten aanzien van bos en natuur op te krikken? Zal er meer geld voor aankopen en uitbreidingen voor bos en natuur worden vrijgemaakt? *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, alvorens op de vragen van de heer Daems in te gaan, wil ik de MPI 2006 in de juiste context plaatsen. Ik wil de objectiviteit van de cijfergegevens in het rapport of de door een internationaal panel van experts gemaakte keuze van indicatoren niet in twijfel trekken of bekritisieren. Ik zal wel trachten de relativiteit van onze rangschikking aan de hand van een paar concrete voorbeelden aan te tonen.

Vooreerst wil ik de politieke verantwoordelijkheid duidelijk schetsen. De MPI 2006 is gebaseerd op cijfergegevens die tot 2004 lopen. De MPI 2006 is met andere woorden geen graadmeter voor het milieubeleid van de huidige Vlaamse Regering. Tijdens de vorige legislatuur droeg de partij van de heer Daems de verantwoordelijkheid voor het milieubeleid. Blijkbaar is ze er toen niet in geslaagd resultaten te boeken die de voorliggende cijfers op een beslissende wijze hadden kunnen beïnvloeden. Hoewel de heer Daems gedurende die periode geen regeringsmandaat heeft uitgeoefend, meen ik te weten dat hij wel enige inbreng in het beleid heeft gehad. De in het MPI 2006 opgenomen cijfers dateren ten laatste van eind 2004 en hebben bijgevolg geen enkele betrekking op het milieubeleid van de huidige Vlaamse

Regering. De insinuaties van de heer Daems zijn gewoon een gemakkelijk te ontdekken handigheidje.

Wat de meeste indicatoren betreft, scoort Vlaanderen in vergelijking met de andere lidstaten van de EU en een aantal EVA-landen gemiddeld tot slecht. Het valt op dat de verschillen tussen de Europese landen met betrekking tot de meeste indicatoren in feite vrij miniem zijn.

Een van de indicatoren waarop België slecht tot zeer slecht scoort, is het percentage van de oppervlakte waar de watervoorraden worden overbevraagd. De hoge bevolkingsdichtheid en de hoge densiteit van het industrieel weefsel vormen uiteraard een belangrijke oorzaak. Onze relatief hoge bevolking beschikt slechts over een kleine oppervlakte waar regenwater kan worden gecollecteerd om de watervoorraden aan te vullen. Ik zou deze indicator trouwens ook kunnen relativiseren. Op 13 november 2003 heeft het World Wildlife Fund Vlaanderen, samen met Zweden en Finland, in een persmededeling voor het beheer van de watervoorraden geloofd.

Indien we dezelfde indicator voor het energieverbruik zouden aanwenden, zou Vlaanderen als een energieverblindende regio naar voren komen. Aangezien we niet over eigen energiebronnen beschikken, zou dit als een huizenhoog probleem kunnen worden gezien. Blijkbaar hebben de experts het hier minder moeilijk mee en accepteren ze dat we minstens een gedeelte van onze grondstoffen moeten invoeren. Voor water gaat dit uiteraard niet op.

Andere indicatoren waarop Vlaanderen slecht scoort, zijn die waar de oppervlakte een belangrijke rol speelt. Het is logisch dat het dichtbevolkte en kleine Vlaanderen heel wat slechter scoort dan bijvoorbeeld Zweden of Finland als het de gemiddelde luchtkwaliteit betreft. De lucht in het quasi onbevolkte Lapland zal uiteraard beter zijn dan in Vlaanderen. Het beeld dat deze indicator geeft, is dus op zijn minst vertekend.

De nuancering die ik heb aangebracht, impliceert helemaal niet dat er geen werk aan de winkel zou zijn, wel integendeel. We weten allemaal dat we de historische achterstand op het gebied van waterzuivering moeten wegwerken en dat de hoge verkeersintensiteit op onze wegen, het gevolg van het feit dat Vlaanderen een van de belangrijkste logistieke centra van Europa is, aanleiding geeft tot hoge emissies van fijn stof. We weten ook dat de historisch gegroeide

relatieve ruimtelijke wanorde in dit land de realisatie van grotere aaneengesloten natuurgebieden niet makkelijk maakt.

Mijnheer Daems, deze regering maakt op een doortastende manier werk van een efficiënt en effectief milieubeleid. Wat de waterzuivering betreft, hebben we het investeringsprogramma opnieuw in gang gezet en de nodige middelen vrijgemaakt om zowel de bovengemeentelijke als de gemeentelijke projecten te kunnen realiseren. Het opgestarte zogenaamde optimalisatieprogramma zal er daarenboven toe leiden dat in de nabije toekomst niet alleen meer gezinnen worden aangesloten op het rioleringsnet, maar dat de waterkwaliteit na zuivering er ook effectief op vooruit zal gaan.

Het is voor minister Peeters – zijn kabinet heeft het antwoord voorbereid – en de hele regering duidelijk dat op het gebied van bodemsanering bijkomende inspanningen nodig zijn. Op de meerjarenbegroting 2006-2009 hebben we 10 miljoen euro bijkomende kredieten uit het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven, afgekort FFEU, ingeschreven. Indien zou blijken dat bijkomende inspanningen nodig zijn, zullen we nagaan of bijkomende middelen beschikbaar gemaakt kunnen worden, om op deze manier de historische schuld van meer dan 100 jaar industrialisatie in Vlaanderen op een adequate wijze te kunnen aanpakken.

Voor het aspect biodiversiteit, waarvoor Vlaanderen, België niet goed scoort, blijft minister Peeters op een zeer consequente manier natuurreservaten erkennen. Ook de middelen die nodig zijn om het beheer ervan op een performante manier te kunnen doen, vaak in samenwerking met de terreinbeherende natuurverenigingen, worden in de begroting ingeschreven.

Deze natuurreservaten vormen een netwerk van stapstenen voor de natuur in Vlaanderen. Ook een beter ecologisch beheer van onze waterlopen, wat onder andere mogelijk wordt gemaakt door de inspanningen inzake waterzuivering, zal essentieel zijn voor de watergebonden habitats. Samen met een realistische invulling van het Vlaams Ecologisch Netwerk vormen die acties de beste garantie voor een grotere biodiversiteit, op termijn, in Vlaanderen.

Mijnheer de voorzitter, tot daar mijn antwoord, dat ik ook in naam van minister Peeters – die op dit moment in het buitenland verblijft – heb gegeven.

Mijnheer Daems, wat u suggereert, is geen goede politieke methode. Aan het aanpassen van de boodschap aan het publiek waar men zich naar richt, zal ik niet meedoen. Ik heb één boodschap voor heel de Vlaamse bevolking. Ik weet dat die boodschap niet altijd inspeelt op een aantal wensen van bepaalde pressiegroepen, maar ik heb één boodschap namens de Vlaamse Regering die we overal identiek zullen brengen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor het uitgebreide antwoord, dat u mede in naam van minister Peeters hebt gegeven.

Ik ben me er volledig van bewust dat het ESI-rapport zich baseert op een cijferreeks die eindigt in 2004. Een identiek debat werd gevoerd in 2002, met dezelfde kritieken.

Mijnheer de minister-president, ik denk dat uw gevolgtrekking fout is. Niet alleen onze fractie, maar ook andere, kunnen via objectieve parameters vaststellen dat de voorbije jaren het milieubeleid er niet bepaald op vooruit is gegaan. De zeer slechte toestand van België in de wereld is een reden om het beleid een voornamere plaats te geven binnen het Vlaamse milieubeleid.

U zegt terecht dat België niet goed scoort op het vlak van de ruimteparameters. In het rapport staat een tabel die een vergelijking maakt tussen alle OESO-landen, dus landen met een vergelijkbaar welvaartsniveau. België staat op de zesentwintigste plaats in een tabel van 29 landen. We staan net boven Zuid-Korea, Turkije en Mexico, terwijl landen als Italië, Portugal en Tsjechië veel hoger staan.

Eenzelfde verhaal kan ik vertellen met betrekking tot de bevolkingsdichtheid, waar België een heel eind achter Italië, Duitsland en Nederland eindigt, alhoewel er bijvoorbeeld in Nederland meer mensen per vierkante kilometer wonen dan in ons land.

Een derde punt betreft het beleid inzake lucht. Wat vandaag aan de gang is, namelijk het wijzigen van een aantal parameters, bijvoorbeeld dat België in de voetsporen treedt van Nederland om de wetgeving over fijn stof te versoepelen, vind ik onaanvaardbaar, zeker met de informatie die we met dit rapport op ons bord krijgen.

Sta me tot slot toe het niet eens te zijn met uw analyse wat betreft biodiversiteit. Het budget voor aan-

kopen van bos- en natuurbeleid is sinds vorig jaar op een historisch dieptepunt gekomen. Ik heb geen zicht op de erkenning van natuurreservaten vandaag, maar ik kan wel zeggen dat van het terrein heel veel signalen komen dat het aantal erkenningen fors daalt. Wat het VEN betreft, zijn de kritieken die ik krijg van onder meer een persiegroep als de milieu- en natuurbeweging, niet mals. U noemt dat een realistisch beleid, ik noem dat een forse achteruitgang. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de problemen bij de Hoge Raad voor de Diamant

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, iedereen zal ondertussen wel hebben gehoord van de malaise die heerst binnen de Antwerpse Hoge Raad voor Diamant. De malaise heeft, om het voorzichtig uit te drukken, grotendeels te maken met de problemen omtrent de vertegenwoordiging van de verschillende spelers binnen het interne bestuur van de Hoge Raad. Ze heeft inmiddels dergelijke proporties aangenomen dat niet alleen de voorzitter ontslag heeft genomen maar ook de diverse vertegenwoordigers vanuit de politieke wereld over de grenzen van de meerderheid heen.

Tegelijkertijd klinkt vanuit de Hoge Raad en vanuit de sector wel de roep naar de Vlaamse en de federale overheid om zich te mengen in het debat en om samen naar een oplossing te zoeken voor deze impasse.

Mevrouw de minister, op welke manier wilt en kunt u, als Vlaams minister van Economie, een rol opnemen om de sector vooruit te helpen en om samen met de politieke wereld naar een oplossing te zoeken?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Ik dank mevrouw De Ridder voor haar vraag. Ik zal eerst enkele cijfers in herinnering brengen. De diamantsector is voor ons land, en zeker voor Vlaanderen, van cruciaal belang. Diamant is goed voor 7,3 percent van onze export, 7,2 percent van onze invoer en 1,5 percent van ons BNP op Belgisch niveau. Het is dus een belangrijke sector.

Het is ook voor de tewerkstelling een belangrijke sector: er worden 12.000 mensen rechtstreeks tewerkgesteld en nog eens 30.000 onrechtstreeks. Laten we ook niet de niet-materiële aspecten vergeten, want het is de diamant die Antwerpen op de wereldkaart zet en daarmee ook onrechtstreeks Vlaanderen. Ik kan u geruststellen, mevrouw De Ridder, Gent is bereid Antwerpen daarbij te helpen. Dat is natuurlijk een grapje.

Gisteren is er een bijeenkomst geweest met de voorzitter van de Hoge Raad voor Diamant, premier Verhofstadt, ikzelf en de gouverneur van de provincie Antwerpen. De overheden zullen proberen in dit dossier faciliterend op te treden.

Er zijn met betrekking tot het dossier van de diamant op dit moment twee problemen. Er is ten eerste het probleem van de representativiteit van de Hoge Raad voor Diamant.

Ten tweede is er het probleem van het ontplooiën van commerciële activiteiten binnen een vzw-structuur.

Gisteren is beslist een technisch-juridische werkgroep op te richten, met daarin vertegenwoordigers van de hoge raad, de federale overheid, de Vlaamse overheid, de stad en de provincie Antwerpen. Het is de bedoeling dat die werkgroep binnen de maand voorstellen formuleert om deze twee problemen op te lossen of althans een begin van oplossing te bieden. Binnen die termijn zullen we de mensen van de hoge raad opnieuw ontmoeten, om na te gaan wat de stand van zaken is.

Deze sector is economisch van zeer groot belang, daarover zult u het met me eens zijn. Dan heb ik het niet eens over het feit dat wat sommige landen betreft diamant meer dan de helft, tot zelfs de quasi-totaliteit, van de uit- of invoer uitmaakt. Daarom zullen de overheden van dit land samen optreden om te proberen, in samenwerking met alle actoren, een oplossing te vinden.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik dank u voor dit antwoord. Het is belangrijk dat er een heel kort tijdschema wordt vooropgesteld om dit probleem te verhelpen en samen een oplossing te zoeken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Werner Marginet tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de eisen van de directies basisscholen inzake weddegelijkschakeling

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister, op 14 april van vorig jaar hebben we u reeds over dit ontwerp onderzocht in de Commissie voor Onderwijs. Het was toen actueel, en was dat eigenlijk ook al tijdens de vorige zittingsperiode. Ik heb u toen vragen gesteld naar aanleiding van de gelijkschakeling van de lonen van regenten, onderwijzers en kleuterleiders. Die gelijkschakeling is er niet meteen gekomen. Dat is geleidelijk gebeurd, maar uiteindelijk is ze toch wel volledig doorgevoerd.

U antwoordde me toen het volgende: 'Ik ben me ervan bewust dat deze directiefunctie aantrekkelijker moet worden om ook in de toekomst enthousiaste en deskundige personen te kunnen aantrekken. In de onder mijn voorganger doorgevoerde loonstudie wordt aangetoond dat de directiefuncties niet marktconform worden verloned. Ook de rondetafelconferentie Onderwijs wees hierop. In een recent onderzoek beveelt ook de OESO aan om de lonen van de Vlaamse directeurs te verhogen. De vraag naar een verhoging van de wedde van de directeurs van het basisonderwijs blijft terecht, maar over de omvang van die verhoging en het ogenblik waarop ze zal worden doorgevoerd, kan ik u op dit ogenblik geen uitsluitsel geven.' Ondertussen zijn we 9 maanden verder. Het kind had dus al geboren kunnen zijn.

Ik citeer u verder: 'Ik wil echter ook andere wegen bewandelen dan die van de loonsverhoging om de directiefunctie aantrekkelijker te maken, zoals meer mogelijkheden tot professionele ontwikkeling, meer werkingsmiddelen en een betere infrastructuur aanbieden. Vooral de schoolleiders van het basisonder-

wijs wil ik een goede omkadering en ondersteuning aanbieden. Ook de OESO heeft er trouwens op gewezen dat de nood aan extra ondersteuning vooral in de basisscholen een prioriteit is.'

Maandag hebt u het bezoek gekregen van een delegatie van directeurs van het basisonderwijs. Die mensen hebben u een petitie bezorgd. De 1.200 ondertekenaars ervan vragen die loonsverhoging.

Mijnheer de minister, hoe kunt u op dit ogenblik nog verantwoorden dat er nog steeds een groot verschil is tussen de lonen van directeurs in het basisonderwijs en die van directeurs van middenscholen, rekening houdend met het feit dat directeurs in middenscholen doorgaans over een veel betere omkadering kunnen beschikken? Gaat u in op die vraag naar loonsverhoging? Dat is niet alleen vandaag actueel, het was dat al in de vorige zittingsperiode.

In 2005 beloofde u, zoals ik al citeerde, dat er andere middelen zouden komen om de directiefunctie aantrekkelijker te maken. Welke stappen hebt u intussen genomen om de directeurs in het basisonderwijs die extra mogelijkheden tot professionele ontwikkeling te bieden, die uitbreiding van de omkadering en die verhoging van de werkingsmiddelen? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Marginet, ik kan hier vrij kort op antwoorden, want u hebt uitvoerig geciteerd uit een antwoord dat ik gaf op een vraag in de commissie. Ik bevestig graag wat ik toen heb gezegd. Dat was en blijft nog steeds mijn standpunt: directies in het basisonderwijs moeten beter beloond worden voor hun dagdagelijkse zorg en inspanning en voor de verantwoordelijkheid die ze dragen.

De vraag is wanneer het ervan komt. Het antwoord daarop is eenvoudig: dit staat op de agenda van CAO-besprekingen die sinds geruime tijd worden voorbereid. Er zijn heel wat informele contacten, maar ik hoop dat de besprekingen binnenkort ook formeel van start gaan, en dat ze goed vooruit gaan.

Om dat overleg tot een goed einde te brengen, geldt maar één advies: spreken is zilver, maar zwijgen is goud. Ik zal dan ook hierover, en over andere onderwerpen met betrekking tot het onderwijs, de komen-

de maanden zeer zwijgzaam zijn. Dat is vervelend voor u, en vooral voor mij, maar ik doe dat om het CAO-overleg te doen slagen.

U vroeg ook wat er intussen in de praktijk gebeurt qua ondersteuning. We zijn nog lang niet aan het einde van het verhaal, en er is nog heel wat te doen, maar ik verwijs naar bijvoorbeeld de verbetering van de stimulus voor scholengemeenschappen in het basisonderwijs. Op het niveau van de scholengemeenschappen wordt daarmee een belangrijke bijkomende mogelijkheid geboden voor het organiseren van ondersteuning.

Dat is maar één element, en we moeten verder nadenken over wat er nog kan gebeuren. Ook of dat op het niveau van de scholengemeenschappen moet gebeuren of op andere niveaus, is nog een punt van discussie. We hebben dus niet stilgezeten, want de verbetering van die stimulus is ingegaan bij het begin van dit schooljaar.

De heer Werner Marginet: Ik herinner u aan de fouten die gemaakt zijn bij de vorige CAO-onderhandelingen, in de hoop dat u die fouten niet opnieuw zult maken. U hebt toen het nieuw vrijgekomen geld gebruikt om oude beloftes over koopkracht en vakantiegeld te bekostigen, een operatie die u verkocht als een nieuwe CAO. De directies, de leerkrachten en de vakbonden hadden dat voorzien, en waren er niet erg enthousiast over. Bovendien had u op voorhand een bedrag, een termijn en een allocatie genoemd, nog voor de onderhandelingen begonnen. Wat viel er dan nog te onderhandelen? Eigenlijk niets. We hopen dat u uit die fouten leert.

U weigert nu uitspraken te doen over een bedrag, een bestemming of een timing. U zegt zelfs heel gewoon dat u zo veel mogelijk zult zwijgen en zo weinig mogelijk informatie zult geven. We hopen dat u niet hervalt in de oude zonden, namelijk een lege doos als CAO te verkopen.

We vragen u alstublieft rekening te houden met de verzuchtingen van de directies. Er is op dit ogenblik al een grote exodus van leerkrachten aan de gang. Een uittocht van directeurs kunt u missen. U kunt het tij keren door woord te houden en dit keer met financiële middelen over de brug te komen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de jongerenbanenplannen en lokale begrotingen

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Van Brempt.

Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, beste collega's, eind oktober kondigde minister Vandenbroucke samen met minister van Sociale Economie Van Brempt aan dat ze beiden 7,5 miljoen euro zouden vrijmaken voor de bestrijding van de jeugdwerkloosheid. Deze middelen zouden ter beschikking worden gesteld van 13 steden en gemeenten, gekozen op basis van de cijfers over jeugdwerkloosheid.

Minister Vandenbroucke maakte jaarlijks 3 miljoen euro vrij voor nieuwe banen en de activering van jongeren, voor jobhunting en jobcoaching – twee termen die uit zijn tekst komen – en voor het aanbieden van jobs op maat. In de sociale economie wordt 4,5 miljoen euro per jaar vrijgemaakt voor nieuwe jobs voor jongeren, voornamelijk in het kader van buurt- en nabijheidsdiensten.

Elk van de 13 lokale besturen werd verondersteld om besprekingen aan te gaan en onderhandelingen te voeren met de partners: VDAB, VVSG en alle sociale partners. Dat moest vrij vlug gebeuren, want begin december werden de plannen verwacht zodat op 21 december de convenants in Brussel konden worden getekend.

De voorbije weken bleek dat de uitwerking van de plannen niet zo vlot is verlopen. Er worden in een aantal gemeenten problemen gesignaleerd. De VVSG bevestigt dat. Ik noem een paar van die gemeenten op: Maasmechelen, Heusden-Zolder, Genk en Aalst.

De strakke timing vormde een eerste probleem. Eind oktober werden we voor de eerste maal in kennis gesteld van de plannen vanuit de departementen van minister Vandenbroucke en minister Van Brempt. Begin december dienden ze uitgewerkt te zijn. Dat is niet zo evident, want als zoveel partners aan tafel moeten zitten, moeten datums gevonden worden, projecten worden uitgewerkt en zo meer.

Bovendien bleek in een schrijven door beide ministers ondertekend, dat een aantal projecten niet voldoen aan de criteria van het ontwerp van decreet Lokale Diensteneconomie. Mij lijkt het niet te kunnen dat projecten worden afgevoerd op basis van criteria uit een nog niet goedgekeurd ontwerp van decreet en waarvan de uitvoering ten vroegste voor 2007 wordt voorzien.

Dat alles leidde ertoe dat een aantal betrokken steden en gemeenten nu met de handen in het haar zitten en extra tijd nodig hebben om de plannen en projecten uit te werken. Daarnaast moet er ook rekening gehouden worden met het feit dat deze steden en gemeenten in hun begrotingen bedragen hebben ingeschreven voor cofinanciering waarvan de bestemming niet langer zeker is. Dat lijkt me geen voorbeeld te zijn van degelijk bestuur door de betrokken kabinetten en administraties.

Uiteraard willen we vanuit de VLD meer aandacht en meer inspanningen voor de tewerkstelling van jongeren, maar evenzeer wensen we een efficiënte besteding van de beschikbare middelen en een goed bestuurlijk beleid.

Ik zou de minister willen vragen om ten aanzien van de lokale besturen verantwoordelijkheid op te nemen door in voldoende tijd te voorzien en door het verschaffen van een rechtsgeldige decretale basis, zodat de uitwerking en de uitvoering van al deze banenplannen, ook op lokaal vlak, op een correcte manier kunnen gebeuren, nu en in de toekomst.

Kan de minister deze problemen bevestigen? Kan de minister zeggen om welke gemeenten het gaat? Welke convenants moeten herzien worden? Welke worden eventueel afgevoerd?

Zal de minister de betrokken gemeenten en steden voldoende tijd geven, zodat ze hun actieplannen kunnen aanpassen of nieuwe plannen kunnen indienen?

Wil de minister erop toezien dat de lokale besturen over de correcte decretale basis beschikken voor de opmaak van de actieplannen?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Van der Borght, aangezien dit onderwerp onder de bevoegdheid van sociale economie valt, stel ik voor dat ik uw vragen beantwoord.

U merkt terecht op dat in 4,5 miljoen wordt voorzien in het actieplan om te werken aan initiatieven in

het kader van de sociale economie. Er zijn drie pijlers: maatschappelijk verantwoord ondernemen, het werken aan de competentieverhoging van jongeren en het werken aan de lokale diensteneconomie.

In het kader daarvan zijn er middelen vrijgemaakt voor een tweehonderdtal banen. Er is altijd gezegd dat die banen geen – zoals vroeger bij de buurt- en nabijheidsdiensten – experimenten maar duurzame banen moeten zijn.

We hebben negen criteria vastgelegd waaraan de jobs in de lokale diensteneconomie moeten voldoen. Die negen criteria zijn vanaf het begin bekendgemaakt. We spreken dan van de tweede week van november 2005. Het klopt dat die criteria ook de basis vormen van een ontwerp van decreet in wording. Dat zal voor het reces aan het parlement worden voorgesteld. Nogmaals, volgens mij getuigt het wel van goed beleid om nu al die negen criteria te hanteren. De bestaande buurt- en nabijheidsdiensten worden nu al gevraagd om om te vormen zodat ze voldoen aan het toekomstige decretale kader.

De lokale besturen staan niet alleen voor de ontwikkeling van dit plan. In het kader van het akkoord met de VVSG is er in middelen voorzien opdat de lokale besturen kunnen worden ondersteund in de ontwikkeling van de sociale economie. Alle dertien steden en gemeenten zijn op het kabinet geweest. We hebben uitgebreid gepraat over de mogelijkheden en voorwaarden.

Ik ben me bewust van de heel strakke timing. Ik weet dat een aantal gemeenten meer tijd nodig hebben. Alsof we het wisten, is er gisteren een brief vertrokken waarin nogmaals ondersteuning wordt voorgesteld en de termijn voor de definitieve plannen wordt verlengd tot 31 maart. Voor alle duidelijkheid: dat geldt enkel voor het hoofdstuk sociale economie.

Mevrouw Vera Van der Borght: Het verheugt me dat we tijd krijgen tot 31 maart. Aan de andere kant moet ik met spijt zeggen dat die negen criteria niet echt gekend zijn bij de gemeentebesturen. Ik heb hier de briefwisseling bij van u en minister Vandenbroucke. Nergens worden de criteria gespecificeerd. Ik hoop dat we er tegen eind maart uitgeraken, in het belang van de jongeren en de bestrijding van de jeugdwerkloosheid.

U verwijst naar een onderhoud op de kabinetten. Dat heeft bij enkele steden en gemeenten voor heel wat frustratie en teleurstelling gezorgd. Er waren op voorhand contacten met de administratie en alles bleek goed te zitten. De convenants zijn onderte-

kend op 21 december. Daarin stonden de plannen heel duidelijk uitgewerkt. Na die ondertekening, in januari, werden verschillende steden en gemeenten geconfronteerd met het feit dat ze hun plannen moeten aanpassen, ook al zijn ze al ondertekend. Ik betreur dat. Het getuigt niet van goed bestuur.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik wil nog eens herhalen dat de criteria van bij het begin door iedereen gekend waren. Het is net omgekeerd. Het zou van bijzonder slecht bestuur getuigen, mochten we hen nu vrijlaten om die jobs in te vullen waarna ze na een aantal maanden moesten worden herzien omdat het ontwerp van decreet andere criteria oplegt. Het is goed beleid om de criteria nu al te hanteren. De jobs die nu worden gecreëerd, zullen straks perfect passen in het volledige decretale kader. Er is bij de ondertekening van de convenants duidelijk gezegd dat een aantal zaken nog moest worden onderhandeld. Ik erken dat de tijd kort was, daarom wordt de periode nu verlengd. Ik wil dat zowel het kabinet als de VVSG als de administratie de steden en gemeenten zo veel mogelijk ondersteunen. Ik keur wel geen plannen goed als ze niet voldoende beantwoorden aan de criteria.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de resultaten van de nationale gezondheidsenquête, wat de kennis over HIV en aids bij jongeren betreft

ACTUELE VRAAG van mevrouw Sabine Poleyn tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de resultaten van de nationale gezondheidsenquête, wat de kennis over HIV en aids bij jongeren betreft

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de voorzitter, dames en mijnheer de minister, dames en heren, het zat gisteren in alle nieuwsbulletins. Het stond vandaag in alle kranten. Met een flauwe woordspeling zou ik kunnen zeggen: 'Mijn broek zakte af toen ik de resultaten zag van de grote gezondheidsenquête'.

Maar ik heb het dus niet gezegd.

De resultaten van die gezondheidsenquête en in het bijzonder de kennis van de Belg over de HIV- en aidspreventie is lamentabel. Slechts 33 percent van de Belgen weet hoe HIV precies wordt overgedragen. Amper vier op tien jongeren tussen 18 en 25 jaar weten hoe ze zich moeten beschermen tegen HIV. Het resultaat is er dan ook naar. Er zijn meer dan drie HIV-besmettingen per dag en jaarlijks lopen enkele tienduizenden jongeren een seksueel overdraagbare aandoening op. Een op zestig tienermeisjes wordt ongewenst zwanger. Conclusie: er wordt in Vlaanderen duchtig onveilig gevreeën. Slechts 17 percent van de Vlamingen heeft ooit een HIV-test laten uitvoeren, en dat is heel wat minder dan in Brussel en Wallonië. En het frappantste is dat 70 percent van de Vlamingen er absoluut geen probleem mee heeft dat op de werkvloer wordt gediscrimineerd ten opzichte van mensen die met HIV besmet zijn. Ik heb minister Vandenbroucke daar in juni 2005 al over ondervraagd. Volgens de wetenschappers en onderzoekers zijn de Vlamingen absoluut niet goed op de hoogte van alles wat met HIV en aids te maken heeft.

Mevrouw de minister, vorig jaar hebben we in de commissie een goed debat gehad over de Sensoa-campagne 'Seks, praat erover'. Ik plan een initiatief om dat nog eens te agenderen in de commissie Welzijn. Minister Demotte heeft al laten weten dat nieuwe overheids campagnes over HIV en veilig vrijen meer dan nodig zijn. Het preventieve gezondheidsbeleid is een Vlaamse aangelegenheid maar ik heb er absoluut geen probleem mee dat er wordt samengewerkt met de federale overheid. Iedereen is het erover eens dat er meer en gedrevenere campagnes moeten worden georganiseerd voor de bescherming tegen HIV en aids.

Mevrouw de minister, welke beleidsconclusies trekt u uit deze gezondheidsenquête, en meer bepaald uit de lamentabele kennis van de Vlaming over HIV- en aidsbescherming? Mogen we ons in Vlaanderen verwachten aan nieuwe, grootschalige en doorgedreven campagnes rond HIV-bescherming?

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, gisterenavond werden de resultaten van de nationale gezondheidsenquête bekendgemaakt. Ik wil het in mijn vraag specifiek hebben over de kennis bij jongeren over aids. Onder jongeren wordt verstaan 15- tot 24-jarigen,

aldus de enquête. In die leeftijdscategorie is de kennis over aids bijzonder slecht. 40 percent weet weinig over veilig vrijen, 71 percent heeft zelfs een verkeerd idee van hoe HIV kan worden overgedragen. Ook andere leeftijdsgroepen scoren slecht. Het lijkt me echter van groot belang vooral aandacht te besteden aan de slechte score van de jongeren. Zij vormen de toekomstgeneratie die op haar beurt haar kennis zal overdragen aan de volgende generatie. Zij zijn ook de seksueel actieve generatie van vandaag en morgen. Ik vraag dan ook specifieke aandacht voor deze groep van jongeren. Daarvoor bestaan heel wat mogelijkheden.

De minister van Onderwijs weet heel goed dat er in het onderwijs, en vooral in de derde graad, een vakoverschrijdende eindterm is in verband met gezondheidseducatie. Daar kan aandacht worden geschonken aan de aids-problematiek en HIV.

Ook in het beleidsdomein Jeugd zijn er nogal wat informatiepunten, zoals de JIP's, die heel wat brochures ter beschikking stellen over relaties, seksualiteit en veilig vrijen. Dat is trouwens ook een actiepoint dat in het jeugdbeleidsplan, dat we net hebben goedgekeurd, heel sterk wordt benadrukt. Er zijn dus collega's-ministers die u gerust kunt aanspreken om u daarbij te helpen.

Ik heb gelezen dat op de Wereldaidsdag van december 2005 alle zeven ministers in dit land die gezondheid onder hun bevoegdheid hebben, besloten hebben een werkgroep Aids op te richten in de interministeriële conferentie Volksgezondheid. Ik weet niet of u het interessant vindt om daar deze resultaten te bespreken en specifiek aandacht te vragen voor de doelgroep Jongeren.

Januari is de maand waarin u een convenant zult afsluiten met Sensoa. Wordt daarbij ook specifiek gedacht aan de doelgroep Jeugd? Welke plannen hebt u om informatie over HIV en aids door te geven aan jongeren?

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Collega's, ik zal het eerst even hebben over de enquête en het gezondheidsonderzoek zelf. Belangrijk is natuurlijk hoe de bevraging gebeurt. Bij het onderzoek over HIV en aids waren er twee niveaus: de kennis over de overdracht van het virus enerzijds en de preventie anderzijds.

Bij het eerste deel waren de vragen gebaseerd op het doorprikken van mythes. Zo waren er vragen als:

'Kan je besmet geraken via een wc-bril?' en 'Kan je besmet geraken door het drinken uit hetzelfde glas?'. Om de score te bepalen, kwamen verscheidene zaken aan bod. Als er op een van de items verkeerd werd geantwoord, dan kreeg men een slechte score en de beoordeling slecht op de hoogte te zijn.

Er is ook nog een ander onderzoek, namelijk van Van Hove, Carpentier en Knops. Daaruit is gebleken dat alle jongeren wisten dat HIV wordt overgedragen door onveilige seks en door intraveneus drugsgebruik.

Het is dus essentieel na te gaan welke informatie bij preventie en preventieboodschappen wordt gegeven. Uiteraard zeggen we daarin dat er kans is op besmetting met het virus en richten we onze preventieboodschappen minder op het gegeven dat het veilig is om op een wc-bril te zitten.

De manier van bevraging heeft natuurlijk een grote impact op het geheel. Hier wordt gesteld dat als één element fout wordt beantwoord, men niet op de hoogte is.

Er blijkt dat er heel hardnekkige misverstanden zijn. Ook uit onze bevraging komt naar voor dat 1 op 10 jongeren denkt dat ze besmet kunnen geraken via een wc-bril, via een muggenbeet of via een zoen op de mond. Qua kennis is men goed op de hoogte. Iedereen weet wat onveilig is. Maar blijkbaar is de kennis over wat kwaad kan en wat veilig is niet zo groot.

Hetzelfde geldt voor de preventie. Ook bij deze manier van bevraging waren er keuzes over een veilige bescherming tegen het HIV-virus. Er werd dan een lijst gegeven waarin onder andere waren opgenomen: het gebruiken van de pil, of het vrijen met partners die gezond lijken. Ook daar was de scoremethode dezelfde: één fout kwam overeen met 'niet goed op de hoogte'.

Bij het onderzoek waar ik ook daarnet naar heb verwezen, werd gemeten wat de kennis was over wat bescherming biedt en wat niet. Daaruit bleek dat alle jongeren wisten dat een condoom voldoende bescherming biedt.

Het is wel dramatisch dat een groot deel van de jongeren verschillende niet-efficiënte beschermingsmiddelen toch als efficiënt beschouwt. Eén op de 10 jongeren van jonger dan 15 jaar denkt nog steeds dat de pil de nodige bescherming biedt. Bij jongeren tussen 15 en 19 jaar daalt dit wel tot 4 percent.

De conclusie is dat jongeren er goed van op de hoogte zijn dat ze veilig kunnen vrijen met een condoom als bescherming. Veel jongeren echter denken dat middelen die geen bescherming bieden, dat wel doen. Niet alleen qua leeftijd is er een verschil, maar ook qua opleidingsniveau: 31 percent van de jongeren zonder diploma heeft een juiste kennis over beschermingsmiddelen, terwijl dat bij de jongeren met een diploma hoger onderwijs 68 percent is.

Over preventie – informeren, sensibiliseren en kennisoverdracht over het gebruik van beschermende middelen – zijn goede dingen te melden. Maar het gaat niet enkel over preventie, het gaat ook over stigmatisering. Daar moet ook aandacht voor zijn. In de gesprekken met Sensoa zijn de onvoldoende kennis over de niet-effectieve beschermingsmiddelen en de verschillen qua leeftijd en opleidingsniveau belangrijke gegevens. We moeten ook de efficiëntie en effectiviteit van campagnes verdelen tussen de doelgroepen en de gebruikte informatiekkanalen.

Met het onderwijs is er een goede samenwerking inzake gezondheids promotie. Onze partners bieden pakketten aan in de scholen. Dat gaat niet alleen over relatievorming en HIV.

Dit onderzoek ondersteunt mijn visie. Preventie is heel belangrijk, maar het is nog belangrijker dat preventie werkt. We moeten meten wat wel en wat geen effecten heeft. Preventie moet ook op maat gebeuren. De informatie moet heel gericht zijn naar bepaalde doelgroepen en moet hardnekkige misverstanden aanpakken. We moeten niet enkel boodschappen brengen in de zin van 'vrij veilig' en 'gebruik een condoom', een en ander moet veel breder zijn. We moeten de informatie aanbieden in pakketten aan de scholen en rekening houden met verschillen in leeftijd en opleidingsniveau.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de minister, u hebt heel wat cijfers opgesomd en een poging gedaan om het enigszins te relativieren, zoals ook Sensoa heeft gedaan. Er kan worden gediscussieerd over de manier waarop de bevraging werd gedaan, maar het probleem blijft wel bestaan.

U hebt terecht gezegd dat de kennis over beschermingsmiddelen groot is. U bent echter niet ingegaan op de vraag hoe groot de kennis is over de overdracht van HIV. U zegt dat preventie op maat en doelgericht moet zijn georganiseerd. Ik ga daarmee akkoord. Net zoals minister Demotte denk ik evenwel ook dat we moeten nadenken over het nut van

een grootschalige campagne die tot de gehele bevolking is gericht.

U hebt het ook over infopakketten in de scholen. Dat is goed. Wel wil ik de vraag herhalen die hier al in andere omstandigheden aan bod is gekomen: belasten we de scholen niet te veel? Verder mag de informatie niet alleen via de scholen aan bod komen. Ik zou graag een antwoord krijgen op de kern van mijn vragen: komen er in Vlaanderen in de nabije toekomst grootschalige campagnes over HIV en aids?

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik ga met haar akkoord stellen dat de door haar geciteerde cijfers moeten worden geresultateerd. Longitudinaal sociaal-wetenschappelijk onderzoek is betrouwbaarder.

Ik ga ook akkoord met haar conclusie dat preventie op maat moet worden georganiseerd. Ik pleit er bijgevolg voor om te onderzoeken welke jongeren het meeste nood hebben aan informatie.

Er zijn verschillende mogelijkheden om informatie aan jongeren te verstrekken. De minister heeft het over de scholen. Ik wil ook verwijzen naar het jeugdwerk en de jeugdsector in het algemeen: zij beschikken over nuttige informatiekkanalen. De informatie die we in algemene campagnes, met een affiche en een aantrekkelijke slogan, kunnen doorgeven, is beperkt. Het jeugdwerk en de jeugdsector zijn geschiktere kanalen om uitgebreide informatie te bezorgen.

Een algemene campagne heeft dus nadelen. Toch wil ik erop wijzen dat een leerkracht of een jeugdwerker gemakkelijk aanknopingspunten vindt om het thema te behandelen op het ogenblik waarop een campagne loopt. Een algemene campagne heeft dus ruimere effecten dan in strikte zin de bedoeling is. Het biedt de kans om in allerlei klassen, groepen en gezinnen te bespreken.

Minister Inge Vervotte: Ik ben het niet eens met de conclusie dat ik de cijfers relativeer. Ik doe dat niet. Het is wel belangrijk dat de informatie die wordt verspreid, correct is en goed wordt geïnterpreteerd. Veel mensen zeggen me dat ze ongerust zijn over wat hun zoon of dochter weet. Er ontstaat soms een overdreven ongerustheid. Het is niet omdat jongeren in een serie van mogelijke oorzaken van besmetting aanduiden dat men HIV kan oplopen door op een wc-bril te gaan zitten, dat ze niet zouden weten wat

ook de echte mechanismen van overdracht van HIV zouden zijn. De cijfers moeten dus niet worden gereïterateerd, maar wel goed geïnterpreteerd.

Wat de informatiecampagnes betreft, is in het convenant van Sensoa afgesproken dat de organisatie de informatie van het brede publiek moet verzorgen. We moeten goed overwegen voor wat en wie en wanneer we initiatieven nemen. Als we in een onderzoek zoals dit vaststellen dat er over bepaalde zaken een goede kennis bestaat maar over andere dan weer niet, dan moeten we onze middelen bij prioriteit voor de verspreiding van informatie over die laatste aspecten gebruiken. Dat is mijn enige boodschap.

Ik ben niet tegen algemene informatiecampagnes: zij behoren tot de opdracht van Sensoa. Laten we evenwel goed nadenken over de manier waarop we onze middelen aanwenden. Mijns inziens kunnen we de problemen niet wegwerken met informatiecampagnes alleen.

De heer Jan Roegiers: Het antwoord is voor mij nog altijd niet duidelijk. U verwijst naar Sensoa, maar op de vraag of er nu grootschalige campagnes komen, geeft u geen antwoord.

Minister Inge Vervotte: Als ik stel dat deze decretale opdracht met Sensoa is afgesproken in een convenant, betekent dit dat zij daarvoor de middelen krijgen. Er zullen dus campagnes over worden gevoerd. Dat behoort tot de verantwoordelijkheid van Sensoa. Zij krijgen er middelen voor en zullen dat ook uitvoeren. Het is natuurlijk een én-énverhaal. Wij moeten wel een debat kunnen voeren over wat met de middelen gebeurt, hoeveel geld er naar informatiecampagnes gaat en hoeveel middelen er naar preventie op maat gaan. Dat debat voeren we natuurlijk graag met onze partner, Sensoa.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2005 tot ontvankelijkheid en gelijkwaardigheid van een aanvraag tot afwijking op de decretale specifieke eindtermen voor het algemeen secundair onderwijs – 614 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is gesloten.

Mevrouw Tamsamani, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Werner Marginet: We hebben principieel geen bezwaar bij dit decreet. We vragen wel erover te waken dat dit geen automatische goedkeuring wordt. De minister heeft aangekondigd dat de eindtermen geëvalueerd en eventueel zullen worden bijgesteld. Misschien vormt dit decreet het opstapje om tot een herziening van de eindtermen te komen. Wij vragen in overweging te willen nemen de eindtermen als een minimumpakket te beschouwen dat door de overheid wordt aangeboden zodat de verschillende koepels er een eigen invulling aan kunnen geven. Dat moet dan uiteraard ter goedkeuring worden voorgelegd. Het eigen pedagogische project van de verschillende koepels zou dan beter in de verf kunnen worden gezet dan momenteel met de huidige invulling van de eindtermen het geval is.

De voorzitter: Minister Frank Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik probeer in één zin samen te vatten wat in de commissie is gezegd. Dit decreet bewijst dat de procedure met betrekking tot de eindtermen ook een belangrijke soepelheid inhoudt omdat we inderdaad afwijkingen toestaan zoals we bijvoorbeeld doen bij de scholen die de Rudolf Steinerpedagogie toepassen. Dat doet geen afbreuk aan wat er in het regeerakkoord staat, namelijk de noodzaak om de eindtermen te evalueren.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking.

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen. (Zie Parl. St. Vl. Parl. 2005-2006, nr. 614/1)*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het reglement van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie tot bepaling van de bestuursbeginselen die van toepassing zijn bij de besluitvorming inzake accreditatie en toets nieuwe opleiding ten aanzien van hogeronderwijsopleidingen in de Vlaamse Gemeenschap – 629 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Marginet, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking.

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen. (Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 629/1)*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen en de dames Greet Van Linter en An Michiels betreffende de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde in het kader van de federale parlementsverkiezingen van 2007

– 673 (2005-2006) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Joris Van Hauthem bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen en de dames Greet Van Linter en An Michiels betreffende de splitsing van

de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde in het kader van de federale parlementsverkiezingen van 2007.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, collega's, we hebben inderdaad – opnieuw – een voorstel van resolutie ingediend in verband met de kwestie Brussel-Halle-Vilvoorde. Men kan zich natuurlijk afvragen waarom dit voorstel van resolutie bij hoogdringendheid moet worden behandeld. Welnu, daarvoor wil ik toch een aantal elementen naar voren brengen. We herinneren ons het debacle van mei vorig jaar, toen de onderhandelingen over de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde gestrand zijn. Ik zal dat hele verhaal hier niet opnieuw vertellen, dat is ook niet de bedoeling in deze procedure.

Ik wil toch een paar elementen aangeven. De hamvraag is natuurlijk wat er nu zal gebeuren.

Gaan we de federale parlementsverkiezingen van 2007 tegemoet met een gesplitst kiesarrondissement of zonder een gesplitst kiesarrondissement? Wat deze vraag betreft, zou ik toch twee punten willen aandragen die aangeven waarom het Vlaams Parlement het liefst zo snel mogelijk een belangrijk politiek signaal moet geven. Er is, ten eerste, het arrest van het Arbitragehof, waarop we ons allemaal gestoeld hebben om die eis te steunen. Het arrest van het Arbitragehof zegt echter niet dat die kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde al gesplitst moet zijn bij de volgende parlementaire federale parlementsverkiezingen. Het Arbitragehof stelt enkel dat de kieskring gesplitst moet zijn indien de verkiezingen zouden plaatsvinden wanneer ze zouden moeten plaatsvinden, zijnde op de datum van 19 juni 2007. Dus op het ogenblik dat de federale parlementsverkiezingen voor die datum plaatsvinden, is er wat dat betreft juridisch-grondwettelijk geen probleem, dan zou de kieskring zelfs niet gesplitst moeten zijn. Een tweede punt, mijnheer de voorzitter, collega's, is een uitspraak van de federale premier in het praatprogramma 'Polspoel en Desmet' van 30 december 2005, waarin een overzicht werd gegeven van het politieke jaar 2005. De federale premier gaf daarin toe dat de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde inderdaad een debacle was. De vraag werd gesteld wat er dan moest gebeuren, en de premier antwoordde het volgende: we zullen de kwestie na de federale parlementsverkiezingen van 2007 behandelen in het kader van een communautaire ronde die er hoedanook moet komen.

Collega's, we kennen het Vlaamse Regeerakkoord, we kennen de resoluties van het Vlaams Parlement die hier al in het verleden goedgekeurd zijn. Als we die verklaring van de premier horen, dan vrezen we echter dat we de federale parlementsverkiezingen van 2007 tegemoet gaan zonder splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. De federale premier zegt nu al dat dit niet meer behandeld wordt voor de federale parlementsverkiezingen van 2007. Ik denk dat deze verklaring, in de geest van het regeerakkoord van deze Vlaamse Regering, in de geest van het regeerakkoord van de vorige Vlaamse Regering, in de geest van alles waarover hier al is gestemd, een duidelijk en snel politiek signaal van het Vlaams Parlement behoeft. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: We spreken over 2007. We hebben hier natuurlijk al heel vaak gesproken over deze problematiek. Het lijkt me toch niet nodig dat we hier nu, hoogdringend, op een drafje, die resolutie behandelen. We hebben in de commissie regels over de manier waarop we resoluties behandelen, en daaraan houden we ons best.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Is het Parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

– Het voorstel tot spoedbehandeling wordt bij zitten en opstaan niet aangenomen.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve wordt het voorstel van resolutie van de heren Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen en de dames Greet Van Linter en An Michiels betreffende de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde in het kader van de federale parlementsverkiezingen van 2007 naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie verwezen.

Het incident is gesloten.

VERZOEKSCRIFT over een verplicht onderzoek naar de kennis van het Nederlands bij vijfjarige kleuters.

– 658 (2005-2006) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie.

De heer De Meyer, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Marginet, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VLAAMS INSTITUUT VOOR WETENSCHAPPELIJK EN TECHNOLOGISCH ASPECTENONDERZOEK

Benoeming van de personaliteiten uit de Vlaamse wetenschappelijke en technologische wereld in de raad van bestuur

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de benoeming van de personaliteiten uit de Vlaamse wetenschappelijke en technologische wereld in de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek. Het huidige mandaat verstrijkt immers op 21 februari 2006.

De Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en de Vlaamse Gezondheidsraad hebben elk vier kandidaten voorgedragen voor de benoeming van telkens twee leden.

De lijst met de door het Uitgebreid Bureau voorgestelde kandidaten werd op de banken rondgedeeld.

Vraagt iemand daaromtrent het woord? (*Neen*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik met ingang van 21 februari 2006 benoemd tot lid van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek:

de heer Henri Martens en mevrouw Irène Veretennicoff namens de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid;

de heren Paul Berckmans en Stefan Gijssels namens de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen;

mevrouw Ilse Loots en de heer Freddy Mortier namens de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen;

de heren Jean Jacques Cassiman en Nicolas van Larebeke-Arschodt namens de Vlaamse Gezondheidsraad.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2005 tot ontvankelijkheid en gelijkwaardigheid van een aanvraag tot afwijking op de decretale specifieke eindtermen voor het algemeen secundair onderwijs – 614 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
111 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het reglement van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie tot bepaling van de bestuursbeginselen die van toepassing zijn bij de besluitvorming inzake accreditatie en toets nieuwe opleiding ten aanzien van hogeronderwijsopleidingen in de Vlaamse Gemeenschap

– 629 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
82 leden hebben ja geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Loones en Johan Verstreken, mevrouw Anne Marie Hoebeke en de heer Jan Roegiers tot besluit van de op 10 januari 2006 door de heer Jan Loones in commissie gehouden interpellatie tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de samenwerking tussen Vlaanderen en Suriname – 651 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de voorzitter, ik wil hier een warme oproep lanceren om deze met redenen omklede motie te ondersteunen.

Suriname is sinds 2003 lid van de Nederlandse Taalunie. Voor Vlaanderen blijft dit een onbekend land. De samenwerkingsmogelijkheden gaan uiteraard

veel verder dan enkel ontwikkelingssamenwerking. Er is een culturele band. De Nederlandse Taalunie, die hiervoor over bepaalde middelen beschikt, vertegenwoordigt ook een band. Bepaalde Vlaamse steden en gemeenten zijn een band met een stad in Suriname aangegaan. Voorlopig gaat het om Antwerpen en Kortenberg. Binnenkort zal hier wellicht een mooie Vlaamse kustgemeente bij komen.

Door middel van deze met redenen omklede motie willen we Vlaanderen meer met de wereld laten kennismaken. Deze ochtend heeft iemand hier nog verklaard dat Vlaanderen meer contact met de buitenwereld moet zoeken. Suriname ligt in Zuid-Amerika. Vroeger had Vlaanderen een band met Chili. Die werking is nu grotendeels stopgezet. Suriname biedt ons evenwel een opening naar het Caraïbisch gebied en naar Latijns-Amerika. Ik kan me voorstellen dat velen er al van dromen om, in navolging van Antwerpen, een band met een stad in Suriname te smeden.

Ik hoop dat de voorliggende met redenen omklede motie slechts het begin van de samenwerking tussen Vlaanderen en Suriname vormt. We roepen de Vlaamse Regering op om alle samenwerkingsmogelijkheden te onderzoeken. Ik hoop dat deze met redenen omklede motie op brede instemming zal kunnen rekenen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, de band tussen Nederland en Suriname is uiteraard groter dan de band tussen Vlaanderen en Suriname.

Toch is de samenwerking tussen Vlaanderen en Suriname ook voor ons een belangrijk aandachtspunt, aangezien de Nederlandse taal ons bindt.

De met redenen omklede motie zou vollediger zijn geweest als ook Aruba en de Nederlandse Antillen erbij betrokken waren, maar we zullen zeker ingaan op de warme oproep om de motie te ondersteunen.

De voorzitter: De stemming begint.

Stemming nr. 3

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

105 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
111 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie eenparig aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 1 februari 2006 om 10 uur en 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.55 uur.*

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Tom Dehaene, Kurt De Loor, Mark Demesmaecker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Cathy Berx, Linda Vissers: gezondheidsredenen;

Marc Cordeel, Carl Decaluwe, Paul Wille: buitenslands;

Filip Dewinter, Jan Penris: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Jean-Marie Dedecker, Luc Van den Brande, Karim Van Overmeire.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De

Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Louis Brill, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Johan Verstrecken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch
